

mærkningerne er betegnet som kalkulatorisk, nærer man Betænknelighed ved at tiltræde det i den Form og ønsker derfor Beløbet ved et „indtil“ begrændset til den bestemte Sum 10,000 Kr., idet man antager, at Krigsministeren, naar Summen begrændses dertil, og saa vil se sig i Stand til at holde Udgiften indenfor denne Grændse. Til Geværfabriken blev der i forrige Samling bevilget et Beløb af tilsammen 415,000 Kr. Der var begjæret 520,000 Kr. og Summen blev altsaa nedsat med 105,000 Kr. Smidlertid oplystes det nu, at Udgiften derved dels er overstredet, dels ventet overstredet med et Beløb af ialt 80,000 Kr. Det er jo en Overstridelse, som meget stærkt nærmer sig til det Beløb, hvormed Summen blev nedsat i Fjor, og som udgjør en saa stor Procent af det Hele, nemlig omtrent 20 pCt. af det bevilgede Beløb, at en saadan Overstridelse ikke kan billiges fra dette Things Side. Den ærede Minister udtalte sig rigtig nok ikke aldeles bestemt om, hvorvidt han ganske nøiagtig kunde holde sig til de 415,000 Kr., og havde der været Tale om en mindre Overstridelse, vilde man i Genhold til denne Udtalelse heller ikke have gjort nogen Vanskelighed fra dette Things Side, men en saa stor Overstridelse som her vil man ikke kunne gaa ind paa. Det maa dog anses for at have været den ærede Ministers Pligt, naar han gif ind paa at modtage en Bevilling, som var omtrent 20 pCt. ringere, end han havde forlangt, da at foretage en saadan Indskrænkning i Planen, at man i alt Fald omtrent vilde kunne komme ud af det med den givne Bevilling. Men det kan ikke antages, i alt Fald kan det ikke ses at være gjort, naar Overstridelsen er saa stor. Der er jo ikke engang nogen Sikkerhed for, at Overstridelsen ikke vil gaa ud over de 80,000 Kr., men derom foreligger der ikke Noget endnu, og det kan jeg altsaa ikke udtale mig nærmere om. — Der blev i forrige Samling givet en Bevilling til Indtjøb af omtrent 300 Tdr. Land i Valby. Hensigten var at anvende dette til forskjellige militære Diemed, men da Bevillingen blev givet, blev det udtryffeligt fastsat, at den nærmere Anvendelse deraf maatte kun finde Sted med Rigsdagens Samtykke, og det blev aftalt, at dette Areal ikke maatte overdrages til Krigsministeriet, men skulde blive under Finansministeriet, til Betegnelse af, at det henhørte under Statens almindelige Formuemasse og ikke var overladt noget enkelt Ministerium. Nu har den meget ærede Krigsminister anvendt Beforsningen til dets Regulering og Indbegning (Krigsministeren [Barnson]: Den er ikke foretaget, kun forlangt be-

vilget!) Den er ikke foretaget; saa beder jeg om Forlædelse, men i alt Fald er den jo begjæret. Ved en saadan Bevilling vilde man imidlertid foretage Henlæggelsen deraf under Krigsministeriet, og det finder man ikke Anledning til at gjøre nu. Begjæringen burde være stillet af Finansministeren og ikke af Krigsministeren; i saa Fald vilde man have kunnet tage under reel Overveielse, hvorledes man da vilde stille sig. Det har jeg ikke nogen Bemyndigelse fra Udvalgets Side til at udtale mig om, men den formelle Hindring for at tage Bestemmelse derom vilde da falde bort. Saaledes som det er begjært, nemlig som en Bevilling til Krigsministeren, har hele Udvalget foreslaaet, at Kontoen gaar ud. — Den ærede Marineminister har paa sit ministerielle Budget optaget en Bevilling til Torpedobaade af første Klasse, andragende 500,000 Kr. Dette Beløb er overstredet med 50,000 Kr. Selve denne Bevilling vilde Flertallet fra sit Standpunkt under ingen Omstændigheder kunne optage paa sit Vædringsforslag, eftersom det henhører under de provisoriske Udgifter, som man har maattet udelukke af Vædringsforslaget under Nr. 1. Men man finder dog Anledning til at udtale, at selv om det ikke havde været Tilfældet, selv om man overhovedet kunde indlade sig paa Drøftelsen af dette Standpunkt, vilde man dog ikke kunne gaa til en saa bethdelig Overstridelse af dette Beløb paa en Tillægsbevillingslov. Det maa svække Tilliden til de Beregninger, der fremkomme fra Marinebestyrelsens Side, naar Overstridelser af et saa stort Omfang kunne finde Sted. — Det sidste Nummer i Betænkningen, nemlig Nr. 58, omhandler en Forhøielse af to rentefri Laan til Baadehavnene ved Taarbæk og Hornbæk, som ere begjærede af den ærede Indenrigsminister. Til disse to Havne, der omtales i Anmærkningerne til Vædringsforslaget under Nr. 46, og hvorom der findes en yderligere Skrivelse i Betænkningen, var der tidligere bevilget et Laan af 26,000 Kr. til Taarbæk Havn og et Laan af 25,000 Kr. til Baadehavnen ved Hornbæk. Ved at bevilge disse bethdelige rentefri Laan har Folkethinget ment at have ydet de Bidrag, som ansaas for passende til disse Havne, og man forudsatte som givet, at naar en saadan Vistand fra Statens Side blev ydet, vilde man fra anden Side tilveiebringe de Midler, som vare fornødne. Det viser sig nu her, som desværre saa ofte, at den Forventning ikke slaar til. Under saadanne Omstændigheder vilde det dog vistnok være rigtigst, at Ministeriet tilbageholdt sit Bidrag, indtil det viste sig, at den øvrige Del af